

Hayaline koş
Hayaline koş hayaline koş
Çünkü hayatımız boş
Her gün çalış kira öde geçiyor günler
Ama unutma ki son ansız geliyor
Sonu ansız geliyor
Zamanın
Bu yüzden yolum artık sis dolu ütopyam
Git in derine boğul
Ol zamansız

Sıkıldım yaşamaktan her günümü aynı derdi
İnsanlar değişirken hep kendine aynı derdi
Fakat kimse kalmadı insan beton ormanında
Ben dahi çünkü nefes almak bile ayrı vergi

Büründü Ağaçlar griye burada azlan yetinmek zarar
Ağır ağır heyecan öldü
Arşa çıktı binalar
Fakat ne görkemliydi ne de azcık ihtişamlı
Özlediğim eski günler özlediğim kirli Şam'dı

Koşturan sümükleriyle parkın ortasında
Pislik dolu üstüm fakat kalbim oltasında temiz duyguların
Can çekişirdim bir sağ bir sola
Umudum kalabilmek İstanbul boğazında

Fakat yukarı doğru çektikçe oltam çektikçe kader
Dalgaları hissettim sarsıldım içten
Yardım kim ister yalnız olduğumu anladım
Su yüzüne çıktığımda

Şansım yoktu başka ve birden atladım suya tekrar ellerinden
Tekrar ellerinden

Hayaline koş
Hayaline koş